

Torkil Zachariassen mein-
ar, at tað er samanseting-
in av Starvsnevnd og
Umboðsmannaráði, ið
 skapa trupulleikarnar.
 »Okkum tørvar meira
 »brúkarademokrati«, eins
 og i tilsvarandi húsum,
 medborgarahúsum,
 bygðahúsum t.d.»

Torkil Zachariassen er for-
maður í Húsafelagnum,
og meinar ikki, at nýggju
hølini í Vesterbrogade eru
eitt framstígt fyrri útisetali-
við — í hvussu er ikki
fyri teir aktivitetir, ið fara
fram innan Húsafelagið.

»Tað hevur í mong ár
verið Húsafelagið, ið
hevur verið kjarnin í
øllum útisetali í Keyp-
mannahavn. Eftir at
Kvinnufelagið seldi tey
fyrstu húsin í Store
Kongensgade, leigaði
Húsafelagið húsin í
Nansensgade, uttan
stuðul uttanfrá. Húsin
vóru tó í sera ringum
standi, og á mangan hátt
óhóskandi til okkara virk-
semi. Tí fóru vit at leita
okkum eftir betur
hóskandi hølum, og funnu
tey í Rosenborggade. Men
húsaleigan var alt ov høg,
so vit fóru í samráðingar
við Kvinnufelagið og
Landsstýrið, soleiðis at
figging kundi fáast til
vega.

Hølini í Rosenborggade
vóru sera hugnalig, men
salurin var ov lítill til at
halda veitslur í, køks-

fasilitetirnar eingir, og
javnar vóru trupulleikar
við grannunum, orsakað
av gangi. Tí fóru vit aftur
at leggja trýst á Starvs-
nevndina fyri at fáa hana
at arbeiða við málinum.
Seint gekst, men umsiðir
komu so hølini í Vester-
brogade í ljósmála, og allir
partar vóru samdir um, at
hetta mundi vera tað
rætta.

Tað hevur í stóran mun
verið Húsafelagið, ið
hevur lagt innrættingina
til rættis, og vist áhuga
fyri prosjekтинum. Tí er
tað hugstoytandi at skula
vera vitni til tað, ið
gongur fyri seg nú: Í
Rosenborggade høvdu vit
ein leigusáttmála, sum
tryggjaði okkum óskerd-
an brúksrætt til Stóru-
stovu (salurin), umframt
at vit leigaðu litlustovu og
nøkur skrivstovuholi í
erva fyri ein rimuligan
penga.

Verri sømdir

Í dag meina vit so, at vit
hava rætt til nøkulunda
somu sømdir — í hvussu
so er ikki verri, men hes-
um vil Starvsnevndin als
ikki vita av. Teir hava
sopað øll okkara samráð-
ingaruppskot av
borðinum.

Eitt av okkara ynskjum
er at hava eini skrivstovu-
holi til feløginu. Annað, at
vit ikki eiga at gjalda fyrri
nýtslu av hølunum fyri
hvørt tiltak — hetta má

Útisetali við í Keyp- mannahavn verður køvt

metast at vera partur av
húsaleiguni eins og í
Rosenborggade. Sum er
skulu vit lata 1000 kr.
kveldið, umframt at teir
hava kravt helvtina av at-
gongugjaldinum og eitt
proppgjald, sum hevur
sveigjað millum 1 og 4
kr. fyri hvørja selda flösku
av øli og sodavatni. Hetta
er sjálv orsøkin til, at
Húsafelagið ikki hevur
havt aðrar aktivitetir enn
1 mai-dagshald og eina
konsert við Húsakórinum.
Tað er stutt sagt ikki gjørl-
igt at skipa fyri øðrum
enn veitslum og bingo
undir slíkum umstøðum
— og tað er so eisini tað, ið
nýggju hølini hava verið
nýtt til. Mentunarlig

tiltøk hava als ikki verið,
og hetta hava føroysku
skattaborgararnir givið 2
milliónir krónur til!« sigur
Torkil Zachariassen við
Sosialin.

Galið í toppinum

Torkil gevur samanseting-
ini av Starvsnevndini
skuldina fyri, at feløginu
ikki verða hoyrd, og bein-
leiðis verða mótarbeidd.
»3 av teimum 5 limunum í
Starvsnevndini eru fæddir
limir, harav teir tveir
landsstýrisvaldu altíð at-
kvøða saman. Teir báðir
síðstu nevndarlimirnir
verða valdir úr Umboðs-
mannaráðnum, har tað
virkna felagslívið heldur
ikki er serliga væl um-

boðað. Av teimum 14 lim-
unum í umboðsmannaráð-
num, hevur tað virkna úti-
setali við — t.e. limirnir í
húsafelagnum — bert teir
fimm. Eisini her finna vit
teir báðar landsstýris-
valdu limirnir.

Eitt annað áhugavert
mál er, at Viðskiftastov-
an, har Tryggvi Johansen
er stjóri, umsitur pening-
in, sum landstýrið veitir
til rakstur av Føroyahel-
unum.

Kanska rýmir skúlin

Høvdu vit vitað, at vit
fóru at verða so illa við-
farin, høvdu vit 1000 ferð-
ir heldur verið verandi í

Rosenborggade, hóast tey
vánaligu viðurskiftini har.
Staðan í lötuni er ikki
haldgóð, og Føroyski
Skúlin er so smátt farin at
hyggja seg um eftir undir-
visingarhølum úti í bý-
num, har arbeiðsumstøð-
urnar eru betri — børnini
kenna seg heldur ikki væl-
komin í Vesterbrogade,«
sigur Torkil Zachariassen,
formaður Húsafelagsins,
at enda við Sosialin.

heðin

Løgdu dent á mentunartiltøk

Hans Pauli Strøm, ið var
fyrstæðumaður, tá ið Fø-
royahølini vóru í Rosen-
borggade — t.v.s. inntil
12. desember 1987 — sig-
ur við Sosialin, at í hans-
ara tíð sum fyrstæðu-
maður varð roynt at hava
ein so stóran aktivitet
sum gjørligt. Ofta vórðu
tiltøk fyri skipaði í samráð
við ungdomsfeløginu —
sum eru samskipað í
Húsafelagnum — ella eis-
ini skipaðu feløginu sjálf
fyri, og tóku ábyrgdina
sjálvi. Treytir vóru ikki
aðrar, enn at grannarnir
máttu ikki órógvast av
gangi, tiltøkini skuldu
enda í rimilgari tíð, og
farast skuldi væl um
hølini.

Nýttast ókeypis

Feløginu høvdu sambært
leigusáttmála, óskerdan
rætt at nýta hølini ókeyp-
is. Tó skuldu tey lata 1 kr.
fyri hvørja flösku av øli
ella sodavatni, ið seld
varð, til hølini, tí vanliga
var tað starvsfólkið, ið
keypti slíkt inn. Feløginu
avgjördu sjálvi, um at-
gongugjald skuldi vera, tá
tiltøk vórðu hildin. Sum
oftast vóru tiltøkini
ókeypis, men kundu tey
onkuntíð krevja 10 kr. í at-
gongugjaldi, men ongan-
tíð meira enn 30–40 krón-
ur. Um serliga stórar út-
reiðslur vóru. Peningurin
fór óskerdur til feløginu.

Fáar veitslur

Aðalmálið, meðan hildið
varð til í Rosenborggade,

var: so stórar aktivitetur
sum gjørligt, við denti á
tað, sum rørist millum úti-
setarnar í Keypmanna-
havn.

»Onkrar veitslur vórðu
hildnar, men mundu tær
ikki vera fleiri enn 8–10
árliga«, sigur Hans Pauli
Strøm. »Størstan dent
løgdu vit á føroysk
mentunartiltøk, og
mundu tey vera 3/4 av til-
tøkunum, helst væl meira.
Stóran dent lögdu vit á
bókmentartiltøk: hvørja
ferð Mentunargrunnur
Studentafelagsins gav út
bók varð resepsjón, og
einaferð árliga høvdu vit
bókadag við øllum tí, ið
var útgivið av føroyskum
bókum tað árið.

Fyrilestrar um føroysk
mentamál og samfelags-
viðurskipti, ljósmynda-
framsýningar, filmssýn-
ingar, bæði við eldri og
nýggjari filmum í sam-
bandi við Føroyar, har-
imillum tvær films-
premierur, eitt stórt tal av
listaframsýningum, mest
við fólki úr útisetaum-
hvørvinum — tey etabler-
aðu hava so mógvar staðir,
har tey kunnu hava fram-
sýning; vit vildu heldur
hjálpa ungum óroyndum
fólki á gløð — konsertir við
kór-, kamar-, jazz, rock- og
fólkatonleiki, almennur
føroyskur dansur, sjón-
leikur, politiskir fundir,
kjakfundir, panelfundir.
Hetta var alt dagligur
kostur, tá vit vóru í
Rosenborggade.

Stórt virksemi

Ofta kundu 3 aktivitetir
vera í gongd í senn. Eitt
tiltak var kanska í Stóru-
stovu, almennur fundur
t.d., í fundarstovuni í erva
kundi vera talvapping,
og í Litlustovu listafram-
sýning. Í nøkur ár høvdu
vit eisini seinnaparts-
tiltøk fyri tey eldru, ið
kanska ikki tordu so væl
at ganga í býnum um
kvöldarnar. Tað kundi
vera trupult at finna eina

fríðarlaga løtu í Rosen-
borggade: Húsakórið
hevði fast venjikkvöld,
talvfelagið somuleiðis,
kvinnufelagið hevði reglu-
ligar fundir, hini feløginu
høvdu fundir, Skeggjan
varð skrivaður, orkestar
vandu o.s.fr., og tað var
júst hetta, sum var mein-
ingin: at stimbra útiset-
umhvørvið og aktivisera
fólk kulturelt,« sigur
Hans Pauli Strøm at enda.
heðin

BER TEG AT SUM FÓLK Í FERDSLUNI

